

עמ"ת 17689/12/14 - מדינת ישראל נגד ח פ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

09 דצמבר 2014
עמ"ת 17689-12-14

מדינת ישראל

בעניין:

העוררת

נ ג ד

המשיב

ח פ

ב"כ העוררת עו"ד שרית אלישע
המשיב וב"כ עו"ד דוד מועלם

נוכחים:

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

התובעת תגיש התסקיר לעיוני.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה, 09/12/2014 במעמד הנוכחים.

השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום אשר מייחס לו, כי בתאריך 3/12/14, בשעה 13:20, בעת ששוחח בטלפון עם עובדת סוציאלית מאגף לשירותי רווחה בעיריית אשקלון, איים עליה בגופה ובחירותה של גרושתו ח, ואם שני ילדיו, כאשר אמר לה: "אני אגרום לח להראות לי את הילדים, גם אם יהיה מדובר בראש שלה, וגם אם אצטרך לשבת בכלא עליה, אין לי בעיה, כבר הייתי בכלא, כשאני רוצה משהו אני משיג אותו עד הסוף". יחד עם הגשת כתב האישום

הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב עד סיום ההליכים המשפטיים נגדו ובימ"ש השלום (כב' השופט א. דהאן) קבע, כי ישנן ראיות לכאורה (וזאת בהסכמת הסנגור) ואף כי ישנה עילת מעצר, אך נעתר לבקשת הסנגור והורה על שחרורו של המשיב בערבות עצמית וערבות צד ג' של שני ערבים. ביהמ"ש קבע, כי **"המשיב ישהה בכל עת ובכל מקום בפיקוח ובזמינות טלפונית מלאה של הערבים... אי מענה למספרי הטלפון הנ"ל יחשב הפרת התנאים"**, ובנוסף הורה על הפקדה במזומן של ₪ 5,000 ואיסור יצירת קשר עם הגרושה ועם העובדת הסוציאלית בכל דרך שהיא. ביהמ"ש הוסיף בסיפא של החלטתו, מה הן מטרת הערבויות שהוטלו ובין היתר קבע, כי הערבויות נועדו להבטיח, בנוסף להתייצבות המשיב לדיונים בבתי משפט ולהבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות גם **"התייצבותו לריצוי עונש מאסר ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות - אם יוטל בתיק העיקרי; תשלום קנס ו/או פיצוי אם יוטל בתיק העיקרי"**. עוד הוסיף ביהמ"ש וציין, כי **"כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון וכן עילה לחילוט הערבויות"**.

על החלטת שחרור זו הוגש הערר שבפני.

לטענת ב"כ העוררת, מסוכנותו הרבה של המשיב עולה לא רק מכתב האיטום ומהאיומים שהשמיע, אלא בעיקר נוכח עברו הפלילי העשיר. מדובר במי ששוחרר מתקופת מאסר של 12 חודשים אך כ-4 חודשים לפני ביצוע העבירות נשוא כתב האיטום שבפנינו, כאשר מאסר זה רוצה בגין עבירות שביצע המשיב כלפי גרושתו. בין היתר, מדובר גם בעבירת איומים כאשר תלוי ועומד כנגד המשיב גם עונש מאסר על תנאי בר הפעלה של 15 חודשים. בנסיבות אלה, סבורה ב"כ העוררת, כי לכל הפחות היה מקום להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר על המשיב בטרם יורה על שחרורו, כדי שמסוכנותו תיבחן על ידי גוף מקצועי.

ב"כ העוררת הגישה לעיון ביהמ"ש תסקיר מעצר שהוגש בעניינו של המשיב בתיק הקודם, כאשר גם במסגרת התיק הקודם הורה בימ"ש קמא על שחרורו של המשיב לחלופה, אולם בימ"ש זה (חברי כב' השופט זלוצ'ובר) הורה על מעצרו.

ב"כ המשיב סבור שאין מקום להתערב בהחלטת בימ"ש קמא. הסנגור הדגיש את העובדה שמדובר באיומים שלא הופנו ישירות כלפי הגרושה; כי לא מדובר באירוע קשה והוא מינורי בהרבה לעומת העבירות בהן הורשע בעבר ובגין נשפט למאסר; לעמדתו, אין מקום לתת משקל לתסקיר שהוגש בטרם החלטה בתיק הקודם, שהרי מדובר בתסקיר ישן שאינו מלמד על מצבו של המשיב היום; המאסר על תנאי שהוטל על המשיב בתיק הקודם הינו חמור ויש להניח שבימ"ש לא יורה על הפעלתו בתיק שבפנינו. הסנגור הוסיף וטען, כי הערבים הינם ראויים, וגם אם אחד הערבים נפסל בתיק הקודם (הגיס אבי) אזי הדבר אינו משליך על המקרה שבפנינו שכן בתיק הקודם, שכאמור היה חמור מהתיק הנוכחי, לא ניתן היה לשחרר את המשיב למעצר בית אצל אותו אדם וכיום, לא מדובר בהחלטה על מעצר בית אלא על "מעצר אדם".

אכן, יש ממש בערר ונוכח עברו הפלילי של המשיב ובמיוחד נוכח התיק בגינו שוחרר ממאסר אך זמן קצר לפני ביצוע לכאורה של העבירה שבפנינו, היה על ביהמ"ש לברר את מסוכנותו העכשווית של המשיב כלפי גרושתו, על ידי הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן. אכן, האיום לא הושמעו ישירות אל גרושתו של המשיב, אבל מדובר באיומים שהשמיע לכאורה המשיב באזני העובדת הסוציאלית על פגיעה אפשרית בגרושתו. ההלכה בעניין זה ידועה ונקבעה לפני שנים רבות ולפיה, המאיום היא העובדת הסוציאלית כאשר הגרושה היא מי שעלולים לפגוע בה, ועל כן היה מקום לברר

אפשרות להגן עליה בטרם שחרורו של המשיב.

אשר לטענה, כי מדובר במאסר מותנה ארוך וקשה שככל הנראה לא יופעל במקרה שבפנינו, די אם אציין, כי התנאי חל והוטל בהסכמה של המשיב עצמו אשר הגיע להסדר טיעון עם המאשימה באותה עת, גם בעניין זה. בכל מקרה, תנאי ארוך זה לא הרתיע לכאורה את המשיב, ואף בכך יש כדי ללמד על מסוכנותו.

משלא התבקש תסקיר במקרה שבפנינו, לא ניתן להתעלם מהתסקיר שהוגש בתיק הקודם, אשר כולל התייחסות למסוכנותו של המשיב ולא התאמתו של הערב א, על כל הנאמר בתסקיר זה. נדמה, כי המסוכנות המפורטת בתסקיר הנ"ל לא פחתה, אם כי, כאמור, דבר זה כדאי שיתברר על ידי הגוף המקצועי. בהערה אוסיף בעניינו של הערב א, כי לפחות לכאורה, העבירה נשוא התיק שבפנינו בוצעה במסגרת אותה עבודה שעבד המשיב בה, היינו במוסך של הערב. הערב לא היה מודע מעשיו של המשיב והדבר מעלה תהיות לגבי יכולתו לפקח עליו, וזאת מעבר לאמור בתסקיר.

לא ניתן לסיים החלטה זו בלא הערה באשר לתנאים בהם שוחרר המשיב. ביהמ"ש למעשה לא הטיל עליו קנס של ממש וקשה להבין למה התכוון כאשר כתב שעל המשיב להיות זמין טלפונית לערבים. בוודאי שלא מדובר במה שכונה על ידי הסנגור "מעצר אדם", מונח שלכשעצמו איננו מופיע בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים). הצורך של המשיב להיות זמין טלפונית לערבים, לא יכול לשמש ערובה לכך שהמשיב לא יפגע בגרושתו ואין בו כל הגנה כלפיה.

גם הסיפא של החלטת ביהמ"ש אינה ברורה. קשה להבין מדוע בימ"ש מפרט את מטרת הערבויות ומוסיף מטרות שאינן מפורטות בחוק המעצרים. תנאי שחרורו של נאשם במסגרת בקשה למעצר עד סיום ההליכים לאחר הגשת כתב אישום ומטרותיהן מופיעים בחוק, ובוודאי שאינם כוללים עילה לשמש כערבון לתשלום קנס במידה ויוטל או להבטחת ביצוע עונש מאסר במידה והנאשם יורשע ועונש כזה בכלל יוטל.

בנסיבות אלה ונוכח מסוכנותו הלכאורית של המשיב, בין היתר, בגין מעשיו בתיק הנוכחי אך בעיקר נוכח עברו הפלילי, הערר מתקבל במובן זה שאני קובעת שהוא ייעצר עד למתן החלטה אחרת.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר על המשיב.

התסקיר יוגש תוך 14 יום לבימ"ש קמא וביהמ"ש קמא יזמן את הצדדים לדיון בפניו במועד קרוב.

**ניתנה והודעה היום י"ז
כסלו תשע"ה,
09/12/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**

